

klaret Spørgsmaalet ved den Form, man giver Paragraffen ved den foreslaaede Tilføjeelse. Det viser sig ogsaa, at man i Folketingsudvalget har været ret tvivlende overfor den oprindelig foreslaaede Form, hvor der kun var Tale om „Forestillinger“, og at man er gaaet over til „Teaterforestillinger og Koncerter“ og ydermere har føjet til, at den Slags Teaterforestillinger og Koncerter kun kunde finde Sted „i begrænset Antal“; ellers skulde de ind under andre Regler. Nu hørte jeg af den højtærede Finansminister — saaledes forstod jeg ham —, at det er Finansministeren, der skal skønne over, hvor Grænsen skal trækkes. Jeg har i og for sig ikke saa forfærdelig meget derimod, men det forekommer mig kun, at man ikke faar fuld Klarhed over, hvorledes man i det lange Løb vil have denne Lov til at virke. Som Forholdet er i Øjeblikket, er det, saa vidt jeg har forstaaet, saaledes, at man i Virkeligheden ude omkring i Byerne kan engagere Revuteaterdirektører og lignende, og man har forsøgt i Sammenslutninger af Foreninger at give Forestillinger og saadant. Der er man altsaa fra Politimestrenes Side i visse Tilfælde skredet ind og har faaet Højesterets Medhold.

Nu vil jeg gerne have at vide, om det med den nye Ordning, her træffes, er Meningen, at det ved den Slags Forestillinger, som maaske — jeg tvivler derpaa — kan siges at være i Kulturens Interesse, henskydes til selve Ministeriets Afgørelse, om der skal svares Afgift eller ikke, for saa forekommer det mig, at det i hvert Fald er en Ændring af det bestaaende, en ny Vej, man er inde paa, idet Politimestrene, saa vidt jeg har forstaaet, hidtil har haft den afgørende Indflydelse paa disse Afgørelser.

Jeg vil ogsaa gerne i Anledning af en Henvendelse til Folketingsudvalget angaaende denne Sag fra Biografteaterejerne ude i Landet spørge, om Biografteaterforestillinger, som slet ikke er nævnt — og man har jo saadanne ambulante Biografteatre —, er helt undtaget fra Loven og altsaa under alle Omstændigheder skal beskattes.

Endelig er der Spørgsmaalet om Lysbilledfremvisninger, som i Grunden forekommer mig at være det vigtigste. Jeg

gaar ud fra, at man som Regel kan sige, at saadanne Fremvisninger i Foreningerne skal være skattefrie, naar de tjener kulturelle Formaal — og her er der, synes det mig, virkelig Tale om, at der ydes noget, som har kulturel Værdi, og som derfor under ingen Omstændigheder maa beskattes.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg vil gerne høre endnu nogle Ord af den højtærede Finansminister om disse Spørgsmaal, og hvis jeg da, efter at have hørt dem, anser det for fornødent, vil jeg tillade mig at foreslaa Sagen henvist til en meget kortvarig Udvalgsbehandling, saaledes at Lovforslaget kan nyde Fremme, hvis der ikke opstaar andre Uoverensstemmelser.

Henrik Nielsen: Det har sikkert været Meningen med Loven af 1911 at fastslaa, at Foreninger er fritaget for Forlystelsesafgift, naar de afholder Forestillinger eller festlige Sammenkomster indenfor Medlemmernes Kreds, men nu oplyses det jo i Bemærkningerne til Lovforslaget, at efter at Højesteret har haft Sagen under Behandling, er den kommet til den Opfattelse, at det mere er Medlemmernes Antal og Deltagelse ved Festerne, der betinger, om der skal betaales Afgift eller ikke, medens det sikkert har været Meningen, at Foreninger var fritaget, uanset om de var større eller mindre. For at tage et Eksempel, som jeg kender godt, skal jeg nævne De samvirkende Fagforeninger i Roskilde, som er yderst paapasselige med Hensyn til at lade udenforstaaende deltage i festlige Sammenkomster — der er ikke Tale om, at man gaar udenfor Foreningens Grænse og tager udenforstaaende med til Sammenkomster. Naar man saa ser den Dom, der er fældet her, hvor man strengt holder sig til Medlemmernes Kreds, og sammenligner denne Forening med mindre Foreninger, som tillader udenforstaaende i ret stort Antal at deltage i Forestillinger og Fremvisninger, uden at de behøver at svare Afgift, er der sikkert her en Fejl, som maa rettes, naar man vil gøre Ret og Skel til alle Sider. Jeg finder derfor denne lille Ændring i Loven paakrævet, hvis man skal ind paa det, som er den almindelige Opfattelse, nemlig at Foreningssammenkomster er fritaget for Afgiften, medens man lader enhver Forening, som tillader sig at